

ת"פ 19220/06/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד מנאצרה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19220-06-19 מדינת ישראל נ' מנאצרה

ת"פ 49248-02-19 מדינת ישראל נ' מנאצרה

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	מוחמד מנאצרה
הנאשם	ע"י ב"כ עוה"ד דוד ברהום

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים.

ת"פ 19220-06-19 (התיק הראשון)

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד שאינו ידוע, אך כשלושה שבועות לפני 15.1.2017, נפגשו הנאשם והמתלוננת בחוף הים באשקלון. הנאשם חטף מידיה של המתלוננת את הטלפון הנייד שלה והוציא מתוכו את מספר הטלפון של בן זוגה לשעבר של המתלוננת - ג"ב (להלן - **המתלונן**) - ושלח לו תמונת ווטסאפ שלו של המתלוננת. באותן נסיבות, אמר הנאשם למתלוננת: "עכשיו אני אטפל בך", והוסיף ואמר: "אם עוד פעם נפגש עם ג', תראי מה אני יעשה לך". לאחר הפגישה בין הנאשם למתלוננת, התקשר אליה הנאשם ואמר לה כי יהרוג את המתלונן במידה ויפגשו, והוסיף כי אם תבוא להיפגש איתו בצפון כדי לסגור את העניין, הוא לא יפגע במתלונן. עוד איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "את תמותי ולא תהיי עם ג'". בהמשך חזר ואמר לה למתלוננת, כי יהרוג אותה או את המתלונן ולא ייתן לה לחיות, שתהיה רק איתו ולא עם אף אחד אחר, והוא יהרוג אותה אם תהיה עם מישהו אחר. בתקופה של שלושה שבועות טרם 15.1.2017 ועד ליום 25.1.2017 התקשר הנאשם למתלוננת ממספרים שונים פעמים רבות ביום. ביום 30.1.2017 שלח הנאשם לטלפון של המתלוננת תמונה של אולם האירועים שבו היא עבדה, במטרה להפחידה, לאחר שהמתלוננת ביקשה לנתק עמו את הקשר. בגין מעשים אלה הודה הנאשם והורשע בריבוי עבירות של **הטרדה באמצעות מתקן בזק** לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982, ובעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**).

ת"פ 49248-02-19 (התיק השני)

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי 17.2.2019 בשעה 09:58, נהג הנאשם ברכב מכיוון יהודה ושומרון לתוך שטחי ישראל. הנאשם נעצר במחסום המנהרות ולאחר בדיקה במסוף עלה, כי הנאשם אינו תושב ישראל וכי נהג ברכב בעל לוחית רישוי ישראלית ללא רישיון נהיגה. באותן נסיבות, הציג הנאשם לבודקת במחסום "דרכון עולמי", "רישיון נהיגה בינלאומי" ותעודת זוגיות שהייתה מאוחסנת בתוך נרתיק כחול של תעודת זהות ישראלית. עוד הציג את תעודת הזהות הישראלית של זוגתו. בגין כל אלה הודה והורשע הנאשם **בניסיון כניסה לישראל שלא כחוק** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 + סעיף 25 לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961; הפרעה לעובד ציבור** עבירה לפי סעיף 288(א)(1) לחוק העונשין ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח** עבירה לפי סעיף 2'א' לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל - 1970.

כאן המקום לציין, כי לנאשם עבר פלילי רלבנטי בעבירות כניסה לישראל ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי של חודש ימים.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת, כי בגין מעשיו של הנאשם בתיק הראשון יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. המאשימה עותרת לקבוע את אותו מתחם ענישה גם בגין מעשיו בתיק השני, כאשר לטענתה יש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהטיל עליו עונשים מצטברים, זאת בשל עברו הפלילי וחומרת העבירות.

מאידך, הסניגור טוען, כי בתיק הראשון ניתן להסתפק בעונש של מאסר מותנה הואיל ומדובר באירוע חד פעמי שאירע לפני למעלה משלוש שנים וכיום לנאשם אין כל קשר למתלוננים. בעניין התיק השני טוען הסניגור, כי לנאשם נסיבות מיוחדות - הוא נשוי לישראלית וילדיו ישראלים. לפיכך נטען, כי יש מקום להאריך את המאסר על תנאי אשר תלוי ועומד נגדו.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - אשר לעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק, בעצם ביצועה, ובשים לב לכך שהנאשם התקשר באופן חוזר ונשנה ומספר פעמים ביום במשך תקופה ארוכה למתלוננת ואיים עליה ועל המתלונן, פגע הנאשם בעיקר בשלוות נפשה של המתלוננת ובפרטיותה, כאשר חדר למרחבה הנפשי-הפרטי, וזאת בניגוד לרצונה. וראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 10462/03 **הראר** נ' **מ"י** (מיום 30.6.2005): **"בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי-נוחות המסיחה את דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות במושא הטרדה"**. ובהמשך: **"לדידי, אין הטרדת הזולת בטלפון או בפקסימיליה ביטוי לחופש ביטוי. אין ביישומה של**

הגבלה על כך כדי לכלוא את הרוח. יש בה כדי לשמור על שפיות אנושית ועל סדרי חברה בסיסיים תקינים. כשם שזכותו של אדם להיות מוגן פיזית, זכותו להיות גם מוגן נפשית; ביתו הוא מבצרו - והטלפון הוא שלוחת ביתו."

אשר לעבירת השב"ח, הנאשם פגע בערך המוגן של שמירה על ריבונותה של המדינה וזכותה הטבועה לדאוג לביקורת הבאים בשעריה, במטרה לשמור על ביטחון אזרחיה ושלומם. אשר לעבירות התעבורה, פגע הנאשם בערך המוגן של הגנה על ציבור המשתמשים בדרך.

באופן כללי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

התיק הראשון - נתתי דעתי לכך שבמהלך תקופה ארוכה התקשר הנאשם למתלוננת מספר רב של פעמים ומדי יום, ולא חדל ממעשיו חרף בקשתה, ואף איים עליה ועל המתלונן כי יהרוג אותם. מעשיו אלו של הנאשם, מעידים על אובססיות שאחזה בו כלפי המתלוננת. הנזק הוא בעצם הפגיעה בפרטיות המתלוננת ובשלמות חייה. כמו כן, ניתן לומר כי אין מדובר במעידה חד פעמית שלו. בנוסף, מעשיו של הנאשם בוצעו מבלי שקדמה לכך התגרות כלשהי מצדה של המתלוננת. מנגד, נדמה כי המעשים נעשו בעידנא דריתחא, בצורה ספונטנית וללא תכנון מוקדם מצדו של הנאשם.

התיק השני - אין ספק, כי מדובר באירוע מתוכנן, שכן הנאשם תכנן לעבור את המחסום זאת בידיעה כי אין לו אישור להיכנס לשטחי מדינת ישראל וכי אינו בעל רישיון נהיגה. בנוסף, ניתן ללמוד על התכנון המקדים מכמות המסמכים שהחזיק, אותם הציג לבודקת במחסום.

מדיניות הענישה הנוהגת

התיק הראשון - מקום בו הורשעו נאשמים בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק (לעיתים קרובות עם עבירות נלוות בצדה כגון איומים, תקיפה חבלנית וכדומה), הושתו עליהם עונשים במנעד רחב, החל מעונשים צופי פני עתיד בדמות מאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ראו למשל: רע"פ 1738/15 **שוקרי** נ' **מ"י** (מיום 11.03.2015); רע"פ 2472/14 **חליל** נ' **מ"י** (מיום 24.06.2014);

התיק השני - נקודת המוצא צריכה להיות המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש [רע"פ 3677/13 **מחמד אלהרוש ואח'** נ' **מ"י** (מיום 9.12.2014)], אלא שמדובר בנסיבות חמורות יותר עם עבירות נלוות, ולכן המתחם יעמוד על מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר.

מתחם הענישה

התיק הראשון - בגין מכלול מעשיו של הנאשם אני קובע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

התיק השני - קובע מתחם שנע בין מאסר קצר לבין שישה חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לקולא שקלתי את העובדה כי מעשיו של הנאשם בתיק הראשון בוצעו לפני שלוש שנים וכיום אין לו כל קשר עם המתלוננים. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך את עדותם של המתלוננים. אשר לתיק השני, כאמור לנאשם עבר פלילי רלבנטי בעבירות שב"ח שבגין אף ריצה מאסר בפועל ומעל ראשו תלוי ועומד מאסר על תנאי שלא הרתיע אותו מלבצע את העבירות נשוא תיק זה. אני סבור כי יש לזקוף לחובתו את העובדה כי בעבר בתי המשפט התחשבו בנסיבותיו האישיות של הנאשם - היותו נשוי לישראלית וניסיון להסדיר את מעמדו - והנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו ואף לאחרונה הורשע בתיק אחר באותן עבירות. בשל כל זאת, לא מצאתי להיעתר לבקשה להארכת המאסר המותנה.

המיקום במתחם - מכל האמור עולה כי יש למקם את הנאשם באמצע המתחמים שקבעתי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים ויום מאסר בפועל.
- ב. מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ (חיפה) 17099-06-18 מיום 24.6.2018 וזאת במצטבר למאסרו הנוכחי של חודש ימים. סה"כ ירצה הנאשם שלושה חודשים ויום מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר ע"פ חישוב שב"ס. על הנאשם להתייצב בכלא ניצן לתחילת ריצוי מעצרו ביום 6.9.2020, כשהוא מצויד בת"ז ובהעתק מגזר הדין;
- ג. חודשיים מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל בתוך שנה מיום שחרורו;
- ד. ארבעה חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה של הטרדה ו/או איומים וכן עבירות התעבורה בהן הורשע, בתוך שנה מיום שחרורו;
- ה. קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2021 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם הקנס, יאסר הנאשם ל-10 ימים. לא ישולם מי מהתשלומים במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. הקנס יקוזז מההפקדה, וככל שקיימת יתרת זכות תוחזר לנאשם. ככל שתיוותר יתרת חוב תשולם כפי שקבעתי. החלטה זו תגבר על כל הוראת עיקול;

ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע הנאשם במשך שנתיים מהיום.

כרטיס רישיון נהיגה בינ"ל נתפס יוחזר לנאשם.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תמוז תש"פ, 20 יולי 2020, במעמד הצדדים.